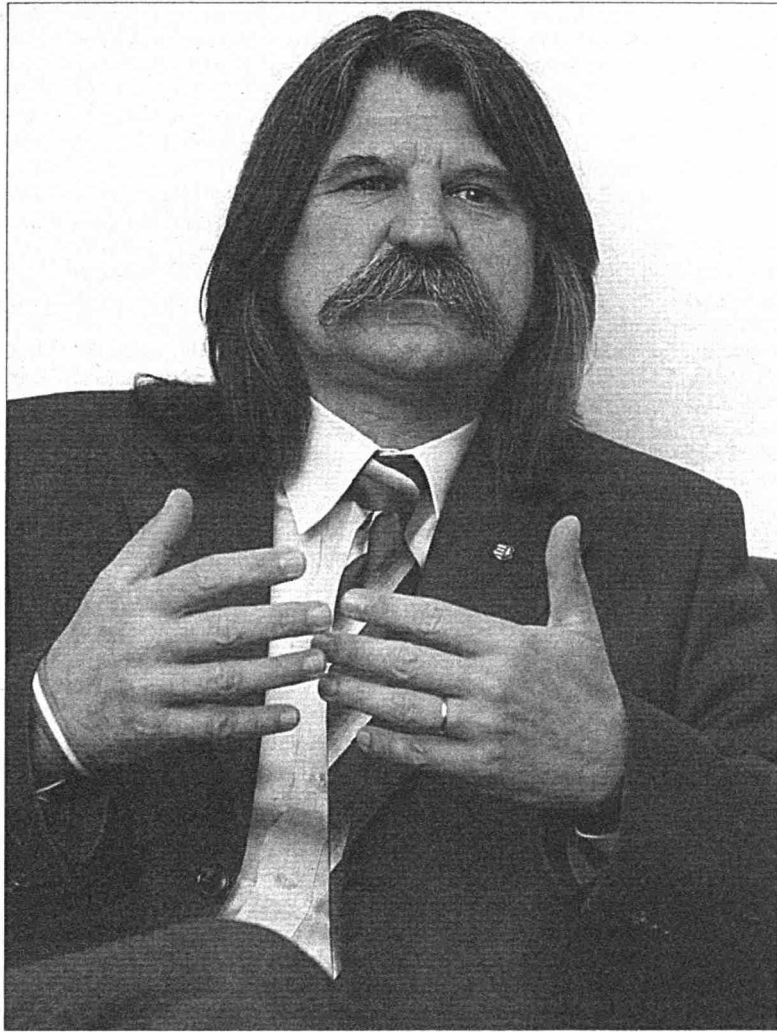

Elszámoltatást törvényes keretek között!

Ha a káosz lesz úrrá a bűnözők elpofátlanodása miatt, vége mindennek

A helyzetet az ország egyik részén és az állam minden területén konzolidálni kell. Embert próbáló feladat lesz, és nagy eredmény, ha túljutunk rajta – vélekedett lapunknak nyilatkozva Kövér László, a Fidesz országos választmányának elnöke, hangsúlyozván: a Jobbik egyszerű válszávaival szemben a megoldásokat, amelyek korántsem lesznek egyszerűek, csak a Fidesz nyújthatja az emberek gondjaira.

FOTÓ: NAGY BELA

ZSERŐK CSABA-HARASZTI GYULA

Rossz nyelvek szerint abból látszik, hogy beindult a kampány: a Fidesz és a KDNP ismét elővette a kettős állampolgárság ügyét. Vajon elfogadja a szocialisták szavazatával ez a felállású Országgyűlés az elnökkéi törvényjavaslatot, amely kétharmados döntést igényel, és külhoni nemzetársaink számára teremtené meg az anyaországi állampolgárság megszerzésének lehetőségét egyéni kérelem alapján, de áttelepülés nélkül?

– Elég ambivalens módon viszonyulok ehhez a törvényjavaslatához, természetesen nem a céljához, hanem ahhoz, hogy éppen most terjesztették be képviselőtársaim. Két rossz lehetőség közül választhatunk ugyanis. Az első lehetőség, hogy az MSZP nem fogadja el a törvényjavaslatot, ami újabb kudarcot jelentene, s december 5. után újabb rossz üzenet lenne az anyaország részéről az elszakított nemzetrészek felé. A másik lehetőség pedig az, hogy a szocialisták a Fidesz–KDNP-s kezdeményezés mellé állnak, így gyakorlatilag mi segítjük tisztára mosni őket abból a mocskból, amit az öt évvel ezelőtti, Gyurcsány Ferenc fémjelzte népszavazási kampánnyal kentek magukra. Nem felejtjük el, hogy a szociálliberális hatalom akkor szembefordította egymással a szociális biztonságát féltő magyart a nemzetét féltő magyarral! Ne tegyen nekem szívséget se Eörsi Máttyás, se Lendvai Illikó, amikor megengedi, hogy a sajátjammal ne csupán egy nemzethez, hanem egy államhoz is tartozhassak! A szocialisták nem érdemelnék meg, hogy ezt a bűnt segítségük nekik hamar elfeledtetni, ezért azt remélem, hogy a következő Országgyűlésben a tisztességes és józan nemzeti elkötelezettségű politikának kétharmados többsége lesz, és ezt a kérdést meg tudja oldani.

– Bárhogyan is dönt a parlamenti baloldal, előjöhet Mikola Istvánnak az előző parlamenti választási kampányban tett kijelentésével, miszerint a jobboldal hátszere bebetonozhatná a hatalmát, ha a külhoni magyaroknál állampolgárságot adva még szavazati joghoz is juttatná őket. Hogy tudja a Fidesz–KDNP kommunikálni azt, hogy a szavazati jog automatikus megszerzéséről szó sincsen a törvényjavaslatában?

– Néha nem lehet eldönteni, amikor a másik oldal rettegő sikolyokat hallat, hogy abban mennyi ösztönzést kell keresnünk. Mindig kérdés, hogy valódi félelemről vagy politikai manipulációról van-e szó. Én már nem hiszem, hogy a szocialisták bármiben őszinték tudnak lenni. Am ha így is lenne, azt gondolom, ez a félelem alaptalan. A jelenlegi választójogi törvények is lehetővé teszik, hogy a Magyarország határain kívül élő magyar állampolgárok vásároljanak maguknak itteni ingatlant, és ezen a jogcímen hazánkban szavazhassanak. Ez viszont eddig sem volt tömeges, és ezután sem lenne az. Azt sem gondolom, hogy hosszú távon igaz lenne az a feltételezés, mely szerint a trianoni határon kívül rekedt nemzeti közösségeink elsősorú többsége Fidesz-szimpatizáns lenne. Megfigyelhetjük a szomszédos országok választási statisztikái alapján, hogy az ott élő magyar közösségek még a saját sorsukat közvetlenül befolyásolni látszó választásokon is mind alacsonyabb százalékban vesznek részt. Tehát nem értek egyet azzal a kijelentéssel, hogy a külhoni nemzetársainknak köszönhetően évtizedekre bebetonozhatnánk magunkat.

– Mely szakaszánál tart a fideszes választókerületi (vk) elnökök meghallgatása, amelyeket Orbán Viktor pártelnök, Varga Mihály alelnök, Kubatov Gábor pártigazgató és ön folytat? És arányaiban hányan lesznek újra a tavaszi választásokon jelöl-

tek a jelenlegi parlamenti képviselők, illetve vk-elnökök közül?

– A jelenlegi választókerületi elnökök túlnyomó része várhatóan az lesz, mondom ezt úgy, hogy éppen túl vagyunk a meghallgatások felén. Elmondható, hogy a 2010-ben felálló jelöltjeink körülbelül fele egyébként ma is egyéni kerületi vagy listás országgyűlési képviselő, a fennmaradó másik felének pedig jelentős része polgármester vagy megyei közgyűlési elnök. Tehát alapvetően egy rutinos, a közéletben a névjegyét eddig is letett csapat áll itt rajtra készen. December közepén ül össze az országos választmány ülése, amely legitimálni hivatott a jelölteket. Am lesznek olyan körzetek, ahol a jelenlegi választókerületi elnökökből nem lesznek jelöltek, így el kell gondolkodnunk, hogy célszerűnek látszik-e az utolsó néhány hónapban a képviselőjelölt kezébe adni a választókerületi szervezésnek a felelősséget is.

– Az ominózus kijelentéseiről elhíresült Molnár Oszkár edelényi polgármesternek, honatyaának mi lesz a sorsa, lehet újra képviselőjelölt?

– Ő, hasonlóan a többi borsodi politikushoz, nem tartozik azon vk-elnökök közé, akik jártak volna már meghallgatáson. Egyébként a napokban dől el, hogy a helyi választókerületi szervezet kit jelöl Edelényben és körzetében.

– Amúgy mi Kövér Lászlónak a véleménye Molnár Oszkár sokat citált mondatáról?

– Egy politikus esetében nem lényegtelen szempont, hogy ha igaznak vél valamit, azt miképpen próbálja megfogalmazni, tálni azok számára, akiknek a bizalmát kéri, hogy eközben ne szerezzen magának több haragot, ellenséget, mint barátot, szövetségest. Molnár Oszkár kijelentései ilyen értelemben apolitikusak voltak, hogy finoman fogalmazzak.

– A Fidesz és a KDNP parlamenti frakcióiban számos terület szakembere megtalálható, de környezetvédelemmel, ökológiai hangulattal és régóta professzionálisan foglalkozó személyek alig lelhetők fel a soraikban. Eközben az

ökológiai alternatívát hangsúlyozó Lehet Más a Politika (LMP) egyes mérések szerint a negyedik legnépszerűbb erő, még ha egyelőre szerény eredménnyel is. Várható, hogy listás befutó vagy jó eséllyel egyéni jelöltséget kaphat számos „fideszes zöldség”?

– Nehezt kérdezett. Én például, dacára annak, hogy soha nem foglalkoztam szakmai szinten környezetvédelemmel, otthon elkötelezett híve vagyok a környezettudatos gondolkodásnak és az olyan politikának, amely úgy építkezik, hogy a jövő nemzedékek esélyeit is figyelembe veszi. Ez utóbbi egyébként egy nagy dilemma még egy jó szándékú kormány számára is, hiszen a napi problémák szorításában alig jut idő, energia és főleg pénz a távolabbi jövőben való gondolkodásra. Mindenestre a Fidesz csapatát ebben a szakpolitikai ágazatban sem érzem gyengének. Mindemellett az is egyértelműnek látszik, hogy ha Magyarország gazdaságának a kitörési pontjait próbáljuk keresni, akkor a környezeti ipar fejlesztése, támogatása stratégiai kérdésként kezelendő.

– A Fidesz szövetségi rendszerébe tartozó KDNP, Nemzeti Fórum, Fidelitas, Lungo Drom vagy a kisgazdák politikusi várhatóan milyen mértékben kapnak bizalmat a polgári tábor aspiránsai között?

– A mostanihoz hasonló reprezentáció lehetőségét meg kell, hogy kapják. Azok a biztosnak mondott számok viszont, amelyek különböző sajtótermékekben, így a nagyobb baloldali napilapban megjelentek, hiteltelen információknak minősíthetők. A szövetségeink soraiból számos egyéni képviselőjelölt is kikerül, ez már most kijelenthető. Az országos és megyei képviselő-jelölti listát ugyanakkor csak a jövő év elejére szándékozunk összeállítani.

– A Fidesz–KDNP meglehetősen elhúzni látszik a népszerűségi listán, így ebben a pillanatban egy nagy párt látszik a hazai politikai színtéren. A két középpárt közül azonban az egyik a Jobbik, amelyet a néppárti erőterben kétféle kritikával szoktak illetni. Az egyik szerint a radikális pártot maga az MSZP találta ki, a másik szerint

korántsem, de a Jobbik léte, működése jól jöhet a szocialistáknak. Melyik vélekedéssel ért egyet?

– Úgy vélem, az utóbbiról van szó. Nem gondolom, hogy az MSZP találta ki a Jobbikot, ami persze nem feltétlenül igaz minden ügynevezett jobboldali alakulatra. Az viszont biztos, hogy az első pillanattól kezdve a szocialistáknak látszott az érdekeit szolgáló a Jobbik működése. Am ahogy szokták mondani, a fagy visszanyalt, hiszen a júniusi EP-választásokon a Jobbik az MSZP-t a hagyományos észak-és kelet-magyarországi fellegváraiban megverte. Mégis azt gondolom, a radikális párt igazi veszélyt, fenyegetést a polgári, jobbközép táborra jelent. A szocialista párt összeomlása független a Jobbik fellépésétől, a radikális párt ugyanakkor ugyesen, bizonyos tekintetben profi módon használta ki az egyes országrészekben már szinte elviselhetetlen problémák nyomását: egyszerűnek tűnő, világos, tömönatos válaszokat adott az emberek jelentős része, köztük számtalan korábbi szocialista szavazó számára. De azért szögezzük le: az ő egyszerű válaszaikkal szemben a megoldásokat, amelyek azért korántsem lesznek egyszerűek, csak a Fidesz nyújthatja az emberek gondjaira.

– Azért ha őszinték akarunk lenni, belátható, hogy a polgári tábor és a radikálisok szellemi-értelmiségi holdudvarában ha nem is túlságosan komoly, de hasonlóan létező átfedés mutatkozik, mint a balliberális és a szélsőbaloldali holdudvar között.

– Ez így van. Azért is mondom, hogy az igazi kihívást a radikálisok ennek az oldalnak jelentik. A magát polgárinak, jobbközépnak, konzervatívnak tartó bázisból, annak is az értelmiségi részéből akadnak olyanok, akik megítélésem szerint, értelmiségi hivatásukhoz nem teljesen méltó módon adják át magukat az indulataiknak, a türelmetlenségüknek. Az ilyen személyek, lehet, hogy jó szándéktól vezéreltetve, azt gondolják, hogy jobbközépséggel kell a lassan mozgó, cammogó Fidesznek.

– Nem kell?

– Végig kell gondolni azt, hogy abban a nemzetközi erőterben, amelyben Magyarország létezni kénytelen, és amelynek szerintem jelenleg nincsen alternatívája, és amelyben történelmünk egyik legsúlyosabb válságát vagyunk kénytelenek kezelni, nos, ebben a helyzetben használ-e egy jobbközépséges radikalizmus parlamenti térnyerése vagy sem. Nekem az a határozott véleményem, hogy kifejezetten árt. Minden, a Fidesz helyett a Jobbikra leadandó szavazat a jövő esélyét gyengíti.

– Szinte már csodavárás jellemzi a Fidesz szavazótáborának egy részét. Hogy tudnak majd megfelelni neki?

– Valóban nagy a várakozás, de azt nagyon kevesen gondolják, hogy a választásokat követő szilveszter gondtalanul pezsgőzve ünnepelhetjük már, mert túl leszünk a nehezén. Inkább azt tapasztaljuk fideszes politikustársaimmal, hogy egyöntetű igény mutatkozik az elszámoltatásra. Az emberek jókora részében megérlelődött a tudat: az még egyszer nem maradhat következmények nélkül, hogy ilyen galád módon tönkretettek bennünket. Természetesen azt le kell szögeznünk, hogy bármiféle elszámoltatásról csak törvényes keretek között beszélhetünk.

– A Nemzetbiztonsági Hivatal két utóbbi főigazgatója alatt egymást érték a botrányok a szervezetnél. Galambos Lajos az Egymásért alapítvány ügyébe, Laborc Sándor pedig az Ud Zrt. ügyébe bukott bele, nem beszélve a szolgálatokat irányító Szilvássy György volt titokminiszteréről. Számon lehet majd kérni rajtuk a súlyos hibákat, vétségeket?

– Meg kell állapítani a tényleges felelősséget. Ehhez el kell térni a hagyományos átadás-átvételtől, az új minisztereknek mindenhol nagyon komolyan kell venniük a saját területük tényszerű átvilágítását.

– Elterjedt a hír, hogy ha Pintér Sándor lesz a belügyminiszter, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok irányítása is a keze alá kerülhet. Tervezik-e a nemzetbiztonsági szolgálatok ilyen átalakítását?

– Ott végképp nem tartunk, hogy bárki is miniszteri tárcákat osztogasson. Hivatalos, formális döntés még arról sincs, hogy ki lesz a Fidesz miniszterelnök-jelöltje. A választók felhatalmazását pedig tavasszal meg el kell nyerni. Az biztos, hogy a nemzetbiztonsági szolgálatokkal valamit kezdeni kell, mivel abban a formában, struktúrában, ahogyan eddig működtek, pazarló, kevésbé hatékony munkát végeztek. Nekem nem tetszene az a megoldás, amely a Nemzetbiztonsági Hivatalt a belügyminiszter alá sorolná. Az, hogy a rendőrség és a nemzetbiztonsági szolgálatok külön működnek, megvannak a racionális indokai, például az, hogy a minisztériumon belüli pozícióharcokat ki kell küszöbölnünk.

– Miközben a közbiztonság romokban hever, megvonják a forrásokat a nemzetbiztonsági szolgálatoktól, a honvédségtől, a rendőrségtől pedig az alapvető fejlesztésekre sincs pénz. Mennyi többletforrásra lenne szükség, hogy ezek a szervezetek el tudják látni az alapfeladataikat, és ebből mennyit lesz képes a számukra megadni egy új kormány?

– A rendvédelem nincsen rosszabb állapotban, mint az állam egésze, de ez nem túl vigasztaló. Mivel maga az állam jutott a szétesés szélére, így azon kell tanakodnunk, honnan csoportosíthatunk majd át néhány tíz milliárd forintot, amelyből a rendőrség rendbe szedhető lenne. Mindenesetre a közbiztonság kérdése a legelső között kell, hogy szerepeljen, hiszen ha az ország egyes területein a káosz lesz úrrá a bűnözők elpofátlanodása miatt, akkor ott vége mindennek. A helyzetet az ország mindegyik részén és az állam minden területén konzolidálni kell. Embert próbáló feladat lesz, és nagy eredmény, ha túljutunk rajta.